

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/153/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114217387
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5114217387.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľky: G. Č., K.. XX.XX.XXXX, I. O. XXX XX K. XXXX, Š. R. W., proti odporcom: I. V. Q., K.. XX.XX.XXXX, I. O. XXX XX K. XXX, Š. R.U. W., II. U. Q., K.. XX.XX.XXXX, I. O. XXX XX K. XXX, Š. R. W., o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu nadobudnutému vydržaním a na jeho trpenie, takto

rozhodol:

Odporcovia I. a II. sú povinní strpieť výkon práva navrhovateľky prechodu peši a prejazdu motorovými vozidlami a inými dopravnými prostriedkami cez pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území Nesluša evidované v katastri nehnuteľností Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, katastrálnym odborom, na LV č. XXX ako parcely KNC: č. XXXX/X - orná pôda o výmere 129 m², č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 180 m² a č. XXXX - orná pôda o výmere 9 m², a to v rozsahu plochy zodpovedajúcej pôvodným parcelám KN-C: č. XXXX a č. XXXX, ako boli tieto evidované v katastri nehnuteľností Správou katastra Kysucké Nové Mesto na LV č. XXX pred vykonaním zmeny v zápise na tomto LV pod č. G. XXXX/XXXX pod položkou výkazu zmien č. XX/XX a ako je táto plocha určená a graficky znázornená geometrickým plánom č. 6C/153/2014-20/2015 vyhotoveným dňa 17.10.2015, autorizačne overeným dňa 17.10.2015 Ing. Jozefom Polkom a úradne overeným Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, katastrálnym odborom, pod č. XXX/XXXX dňa 05.11.2015, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku, a to po celej dĺžke a po celej šírke tejto plochy na pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území Nesluša evidované v katastri nehnuteľností Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, katastrálnym odborom, na LV č. XXX ako parcely KN-C: č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 136 m², č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 80 m², č. XXXX - orná pôda o výmere 98 m², č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 389 m² a č. XXXX - orná pôda o výmere 232 m² a k stavbe nachádzajúcej sa v katastrálnom území K. evidovanej v katastri nehnuteľností Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, katastrálnym odborom, na LV č. XXXX ako rodinný dom súpisné číslo XXXX postavený na parcele KN-C č. XXXX.

O trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Návrhom na začatie konania zo dňa 10.05.2010 podaným na Okresnom súde Žilina dňa 12.05.2010 doplneným po výzve súdu formou uznesenia č. k. 6C/101/2010-38 zo dňa 25.10.2010 podľa ust. § 43 ods. 1 O.s.p. podaním zo dňa 11.11.2010 doručeným súdu dňa 12.11.2010 sa navrhovateľka voči odporcom domáhala vydania rozsudku,

a) ktorým by bolo určené, že má právo zodpovedajúce vecnému bremenu prechodu pešo, motorovými vozidlami a inými dopravnými prostriedkami cez celý pozemok parcela KN-C č. XXXX - orná pôda o výmere 206 m², parcela KN-C č. XXXX - orná pôda o výmere 132 m², k. ú. K. po celej dĺžke a po celej šírke tak, ako sú pozemky vyšrafované zelenou neónovou ceruzou v znaleckom posudku zo dňa 31.08.2001 č.X/XXXX, ktorý vypracovala znalkyňa Ing. Anna Bukovanová, ul. Školská 2305, Čadca,

ktoré pozemky sú zapísané na LV č. XXX Katastrálneho úradu Žilina, Správa katastra Kysucké Nové Mesto, na parcelu KN-C č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 80 m², parcelu KN-C č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría výmere 136 m², parcelu KN-C č. XXXX - orná pôda výmere 98 m², parcelu KN-C č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría výmere 389 m², parcelu KN-C č. XXXX - orná pôda o výmere 232 m² a k rodinnému domu č. súp. XXXX, postavenému na parcelách KN-C č. XXXX a č. XXXX a zároveň,

b) ktorým by odporcom I. a II. bola uložená povinnosť strpieť výkon práva prechodu navrhovateľke peši, motorovými vozidlami a inými dopravnými prostriedkami cez parcelu KN-C č. XXXX - orná pôda o výmere 206 m², parcelu KN-C č. XXXX - orná pôda o výmere 132 m² po celej dĺžke a po celej šírke týchto pozemkov a

c) ktorým by odporcom I. a II. bola uložená povinnosť zatvárať dvojkrídlovú kovovú bránu osadenú na kovových stĺpkoch v bodoch B, H a malú kovovú bránu osadenú v bode H, I na parcele KN-C č. XXXX, ktorá je vyznačená v znaleckom posudku č. 3/2001 zo dňa 12.07.2001, ktorý vypracovala Ing Anna Bukovanová, ul. Školská 2305, Čadca, ako znalec, ktorý posudok by bol súčasťou rozsudku.

Súčasne sa domáhala, aby súd zaviazal odporcov I. a II. nahradiť jej trovy konania.

2. Návrh na začatie konania navrhovateľka skutkovo odôvodnila tým, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností: parcela KN-C č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 136 m², parcela KN-C č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 80 m², parcela KN-C č. XXXX - orná pôda o výmere 98 m², parcela KN-C č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 389 m², parcela KN-C č. XXXX - orná pôda o výmere 232 m², ktoré nehnuteľnosti sa nachádzajú v k. ú. K. a sú zapísané Správou katastra Kysucké Nové Mesto na LV č. XXX. Odporcovia I. a II. sú vlastníkami nehnuteľností: parcela KN-C č. XXXX/X - orná pôda o výmere 721 m², parcela KN-C č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvoría o výmere 79 m², parcela KN-C č. XXXX - orná pôda o výmere 206 m², parcela KN-C č. XXXX - orná pôda o výmere 132 m², ktoré nehnuteľnosti sa nachádzajú v k. ú. K. a sú zapísané Správou katastra Kysucké Nové Mesto na LV č. XXX. Ďalej uviedla, že jej matka B. R., rod. G. a jej otec X. R. (už nebohí) chodili pešo a tiež povozom po nehnuteľnosti označenej ako parcela KN-C č. XXXX - orná pôda o výmere 206 m², parcela KN-C č. XXXX - orná pôda o výmere 132 m², k. ú. K., po ktorých pozemkoch je oddávna cesta slúžiaca ako prístupová cesta ku pozemkom, ktoré vlastní. Túto skutočnosť si pamätá, že ako dieťa po týchto pozemkoch chodila s rodičmi. V roku 1982 začala s výstavbou rodinného domu spoločne so svojim manželom H. Č., pričom uvedené pozemky parcela KN-C č. XXXX a parcela KN-C č. XXXX slúžili a slúžia doposiaľ ako prístupová cesta a po týchto pozemkoch chodia nepretržite pešo a motorovými vozidlami. V tomto práve prechodu nikto ani jej rodičov, ani ju a jej manžela, ani jej rodinu a známych neobmedzoval. Pamätá si, že od roku 1975 začal chodiť po tejto prístupovej ceste aj jej švagor J. V. spolu s jej sestrou R. V., jeho manželkou, pretože tiež začali stavať rodinný dom a táto cesta cez uvedené pozemky im slúžila ako prístupová cesta na dovoz stavebného materiálu na výstavbu rodinného domu. Keď jej švagor so svojou manželkou dokončili výstavbu rodinného domu bolo im administratívne pridelené popisné č. XXX. Uvedená prístupová cesta tak odjakživa slúžila a slúži ako prístup do nehnuteľností, ktoré vlastní, teda do domu súp. č. XXXX, ktorý vlastní so svojim manželom a k domu súp. č. XXX, ktorý bol o vlastníctve manželov V.. Jej sestra R. V. v roku 1997 požiadala notára JUDr. Andreja Kubaščíka, aby jej osvedčil vlastnícke právo k pozemkom parcela KN-C č. XXXX a parcela KN-C č. XXXX a to titulom vydržania, ktorá skutočnosť bola aj notárskou zápisnicou K. XX/XX, K. XXX/XX zo dňa 02.07.1997 osvedčená. Na základe osvedčenia vlastníckeho práva bola R. V. zapísaná Katastrálnym úradom v Žiline, Správou katastra Žilina ako vlastníčka týchto nehnuteľností na LV č. XXX. Po osvedčení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam sestra R. V. so svojim manželom J. V. podali návrh na Okresný súd Čadca proti nej a proti jej manželovi H. Č. ako odporcom, ktorým sa voči nim domáhali, aby boli povinní strpieť vybudovanie oplotenia nehnuteľností parcel KN-C: č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX/X, k. ú. K., manželmi V., v ďalšom aby im bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne odstrániť kovové stĺpiky z hranice medzi parcelou KN-C č. XXXX a parcelou KN-C č. XXXXX, k. ú. K. a napokon, aby im bolo zakázané akýmkoľvek spôsobom rušiť manželov V. v užívaní nehnuteľností parcel KN-C: č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX/X, k. ú. K.. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 8C/206/99-125 zo dňa 26.03.2003, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.04.2004, návrh manželov V. v celom rozsahu zamietol. V odôvodnení rozsudku prijal Okresný súd Čadca záver, že ona s manželom H. Č. už viac ako 10 rokov vykonávajú právo spočívajúce v prechádzaní pešo, motorovými vozidlami po spornom pozemku. Teda výkonom práva, vydržaním získali právo zodpovedajúce vecnému bremenu, keďže vykonávali toto právo viac ako 10 rokov s tým, že započali s výkonom tohto práva v roku 1982, získali uplynutím 10-ročnej lehoty, t. j. do roku 1992 právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Vecné bremeno spočíva v tom, že sú oprávnení po sporných parcelách (pozemkoch) chodiť pešo a motorovými vozidlami. V ďalšom navrhovateľka citovala ust. § 116 ods. 1, § 145 ods. 1 a § 146 zákona č. 141/1950

Zb. Občiansky zákonník, ako aj ust. § 134 ods. 1 151n ods. 1 Občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedené navrhovateľka ďalej uviedla, že odporcovia sú povinní rešpektovať jej práva, ktoré jej vyplývajú z uvedených zákonných ustanovení. Po skutkovej stránke ešte dodala, že v mesiaci február 2007 manželia V. rodinný dom súp. č. XXX predali kúpnu zmluvou odporcom, pričom vklad vlastníckeho práva podľa tejto kúpnej zmluvy bol povolený rozhodnutím Správy katastra Kysucké Nové Mesto zo dňa 05.02.2007 pod č. B. XX/XXXX, ktorých zámerne neinformovali o existencii uvedeného vecného bremena. Od času, kedy odporcovia kúpili predmetný rodinný dom, došlo k viacerým roztržkám, pričom jej odporcovia bránia vo výkone spomínaného práva zodpovedajúceho vecnému bremenu a za každú cenu chcú odstrániť spoločnú bránu, ktorá sa nachádza na týchto nehnuteľnostiach a ktorú spolu so svojím manželom osadila, keď pred tým už bola nefunkčná drevená brána, ktorú postavil toho času jej nebohý otec. Napokon navrhovateľka uviedla, že si chce dať zapísať do katastra nehnuteľností svoje spomínané právo a má tak naliehavý právny záujem na jeho určení v zmysle ust. § 80 písm. b) a c) O.s.p. Kovová brána na predmetných pozemkoch, ktorú vybuďovala spolu s manželom H. Č. je dvojkrídlová vstupná kovová brána o rozmeroch 5 m na vjazd a výjazd motorových vozidiel a malá kovová bránka asi v šírke 1,5 m. Predmetná kovová brána je osadená na kovových stĺpkoch, a to na parcele KN-C č. XXXX, k. ú. K.. Táto kovová bránka hraničí s pozemkom parcelou KN-C č. XXXX a parcelou KN-C č. XXXX, ktoré sú v jej výlučnom vlastníctve.

3. Odporcovia I. a II. sa k doručenému návrhu na začatie konania na výzvu súdu písomne vyjadrili podaním zo dňa 06.09.2010 doručeným súdu dňa 06.09.2010, v ktorom uviedli, že návrh žiadajú zrušiť v plnom rozsahu. V ďalšom uviedli, že spoločný majetok nadobudli zákonnou cestou od predošlých majiteľov R. a J. V., kde je v kúpнопredajnej zmluve uvedené, že na predmetných nehnuteľnostiach nie sú žiadne ťarchy okrem záložného práva v prospech banky (B. XX/XXXX). Od januára 2007, ako sa nasťahovali do Obce K. č. XXX, im rodina Č. bráni v užívaní ich majetku, na tento si robí nároky a obmedzuje ich v pohybe po ich pozemkoch, vrátane parcely KN-C č. XXXX, kde má rodina Č. umiestnenú kovovú bránu, ktorú musia otvárať pri prechode k svojmu rodinnému domu. Odporcovia poukázali na čestné prehlásenie osvedčené dňa 16.03.1998, v ktorom matka navrhovateľky B. R. pamätala a určila, ako majú jej dcéry užívať majetok, ktorý im darovala a v ktorom sa jednoznačne udáva, že navrhovateľke darovala pozemok parcela KN-C č. XXXX, k. ú. K., na vybudovanie si prístupovej cesty k jej rodinnému domu.

4. V ďalšom sa odporcovia I. a II. k návrhu vyjadrili podaním zo dňa 29.04.2011 doručeným súdu toho istého dňa, v ktorom uviedli, že tvrdenia navrhovateľky, že ju šikanujú, vyhánajú ju a jej rodinu z pozemkov parcel KN-C: č. XXXX a č. XXXX a bránia im v ich užívaní, sa nezakladajú na pravde. Naopak rodina Č. im bráni v prístupe k ich rodinnému domu súp. č. XXX, keďže im od 27.10.2010 bráni v prejazde motorovým vozidlom po pozemku parcela KN-C č. XXXX, ktorý je prístupovou cestou k ich rodinnému domu. K domu tak chodia od obecnej cesty peši a vozidlo majú odparkované na obecnej komunikácii. Sú obmedzovaní v dovoze dreva na vykurovanie, parkovania vo vlastnej garáži a rovnako je k nim sťažený prístup zo strany vozidiel lekárskej služby, hasičov, elektrikárov, vodičov v prípade, ak by nastala potreba ich pomoci, a to tým, že dotknutá kovová brána, ktorá nie je spoločná (patrí výlučne rodine Č.), bola rodinou Č. uzamknutá visiaticim zámkom. Na základe ich návrhu tak bolo vydané Krajským súdom Žilina uznesenie spis. zn. 9Co/400/3010, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým bolo uložené rodine Č. im nijakým spôsobom nebrániť príjazd vozidlom na ich pozemok. Aj napriek vydanému predbežnému opatreniu im naďalej a nepretržite bráni rodina Č. vo vstupe na ich pozemok motorovým vozidlom.

5. Súd vec (vec bola vedená pod spis. zn. 6C/101/2010) pôvodne prejednal a vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaniach dňa 31.05.2011, 16.09.2011 a dňa 09.12.2011, pričom na pojednávaní dňa 09.12.2011 vo veci rozhodol a vyhlásil rozsudok č. k. 6C/101/2010-208, ktorým návrh na začatie konania zamietol v plnom rozsahu a o trovách konania rozhodol tak, že ich náhradu odporcom nepriznal.

6. Súd svoje zamietavé rozhodnutie (rozsudok zo dňa 09.12.2011), pokiaľ ide o časť návrhu na začatie konania označenú v odseku č. 1 odôvodnenia tohto rozsudku ako a), odôvodnil tým, že navrhovateľka preukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení jej práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, a to vzhľadom k tomu, že záväznosť údajov katastra podľa ust. § 70 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. evidovaných na LV č. 421 zatiaľ nesvedčí o existencii takéhoto jej práva. Navrhovateľka tak iba prostredníctvom určovacieho návrhu podaného na súde môže odstrániť túto neistotu v jej právnom postavení, a to tak, že buď súd návrhu vyhovie a na základe takéhoto rozhodnutia súdu bude môcť byť navrhovateľke zapísané právo zodpovedajúce vecnému bremenu záznamom podľa ust. § 34 a nasl. zákona č. 162/1995 Z. z. do katastra nehnuteľností, alebo návrh zamietne z dôvodu, že navrhovateľke takéto ňou tvrdené právo zodpovedajúce vecnému bremenu na základe ňou uvedeného titulu nesvedčí. Súd pri meritórnom posúdení otázky existencie sporného práva zodpovedajúceho

vecnému bremenu vychádzal z toho, že navrhovateľka vznik svojho práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vyvodzovalo skutkovo z toho, že jej rodičia X. R. a B., rod. G.Á. chodili pešo a tiež povozom po sporných nehnuteľnostiach parcela KN-C č. XXXX a parcela KN-C č. XXXX, po ktorých pozemkoch bola oddávna cesta slúžiaca ako prístupová cesta k pozemkom, ktoré teraz vlastní, pričom aj ona s rodičmi po týchto pozemkoch takto chodila. Ďalej udávala, že v roku 1982 začala s výstavbou rodinného domu spoločne s manželom H. Č., ktoré sporné pozemky potom slúžili a slúžia doteraz ako prístupová cesta, pričom po týchto sporných pozemkoch chodia nepretržite pešo i motorovými vozidlami. V tomto práve prechodu nikto tak ju, ani jej manžela a rodinu a známych neobmedzoval. Súčasne v súvislosti s týmto navrhovateľka poukazovala na rozhodnutie Okresného súdu Čadca - rozsudok č. k. 8C 206/99-121 zo dňa 26.03.2003, ako aj rozsudok odvolacieho súdu v tomto konaní, a to Krajského súdu Žilina, č. k. 23Co 249/03-137 zo dňa 27.01.2004, ktorý rozsudok prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správny, čím nadobudol rozsudok prvostupňového súdu po doručení rozsudku odvolacieho súdu účastníkom právoplatnosť. Pokiaľ by si tak mal súd osvojiť závery Okresného súdu Čadca o nadobudnutí tvrdeného práva navrhovateľky zodpovedajúceho vecnému bremenu za skutkové dôvody prezentované navrhovateľkou v prejednávanej veci preukazujúce nadobudnutie tvrdeného práva navrhovateľkou, mal by vychádzať z toho, že navrhovateľka s manželom k svojej domovej nehnuteľnosti súp. č. XXXX v K. od roku 1982 chodili po parcelách KN: č. XXXX a č. XXXX a sčasti po parcele KN č. XXXX/X, k. ú. K., a to pešo a motorovými vozidlami, teda viac ako 10 rokov prístupovú cestu užívali ako prechod k svojej domovej nehnuteľnosti. Teda viac ako 10 rokov vykonávajú právo spočívajúce v prechádzaní pešo a motorovými vozidlami po spornom pozemku, teda výkonom práva, a to vydržaním získali právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Keďže toto právo vykonávali viac ako 10 rokov a započali s výkonom práva v roku 1982, získali uplynutím 10-ročnej lehoty, t. j. do roku 1992 právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Vecné bremeno spočíva v tom, že sú oprávnení po sporných parcelách chodiť pešo a motorovými vozidlami. K tvrdeniam navrhovateľky ohľadom toho, že jej rodičia X. R. a B., rod. G. chodili pešo a tiež povozom po sporných nehnuteľnostiach parcela KN-C č. XXXX a parcela KN-C č. XXXX, po ktorých pozemkoch bola oddávna cesta slúžiaca ako prístupová cesta k pozemkom, ktoré teraz vlastní, pričom aj ona s rodičmi po týchto pozemkoch takto chodila, súd uviedol, že k naplneniu dobrej viery nestačí, keď tvrdené „právo“ k nehnuteľnosti bolo dlhodobo vykonávané, bez toho, aby vlastníci nehnuteľnosti v jeho výkone bránil, poprípade, že bolo vykonávané „od nepamäti“ napríklad i inými obyvateľmi obce, a pod. Nadobúdateľove presvedčenie o tom, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí, že nekoná bezprávne, musí byť podložené dôvodom oprávňujúcim k takémuto presvedčeniu, teda okolnosťami o poctivosti nadobudnutia. S poukazom na to, že navrhovateľka na preukázanie dotknutých skutkových tvrdení neprodukovala žiadne dôkazy a zároveň s poukazom na nevyhnutné predpoklady nadobudnutia práva zodpovedajúceho vecnému bremenu (oprávnená držba počas celej 10-ročnej vydržacej doby), dospel súd k záveru, že nebolo preukázané nadobudnutie sporného práva zodpovedajúceho vecnému bremenu navrhovateľkou týmto spôsobom. Pokiaľ navrhovateľka odvodzovala nadobudnutie sporného práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním na tom skutkovom základe, že od roku 1982 nepretržite, nerušene a dobromyseľne vykonávala toto právo, a to tak, že prechádzala cez dotknuté pozemky parcele KN-C: č. XXXX a č. XXXX k svojim nehnuteľnostiam, a to na základe toho, že manželia V. jej a jej manželovi v rámci konania o umiestnení stavby ich rodinného domu (po realizácii stavby súp. č. XXXX), ako aj stavebného konania v roku 1982 dali súhlas na užívanie pozemkov za účelom prechodu k ich budúcemu rodinnému domu, ako aj z toho, že spoločne s J. V. realizovali stavbu príjazdovej cesty na týchto pozemkoch, súd dospel k záveru, že ani týmto tvrdeným spôsobom nemohlo dôjsť k vydržaniu sporného práva navrhovateľky. Navrhovateľka totiž v roku 1982 až do 31.03.1983 nemohla byť vôbec dobromyseľná v tom, že by jej právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrilo, a to vzhľadom k neexistencii inštitútu vecných bremien v čase od 01.04.1964 do 31.03.1983, keďže Občiansky zákonník od svojej účinnosti, t. j. odo dňa 01.04.1964 až do účinnosti novely vykonanej zákonom č. 131/1982 Zb., t. j. do dňa 31.03.1983 takýto právny inštitút vôbec nepoznal. Je tak logické, že navrhovateľka nemohla byť v roku 1982, kedy sa podľa svojich tvrdení ujala oprávnenej držby sporného práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, v dobrej viere, že by jej takéto právo mohlo patriť, a to vzhľadom k nepochybnnej neexistencii akéhokoľvek titulu, na ktorom by mohla svoju dobromyseľnosť založiť (teda v tomto čase nebolo vôbec možné zmluvne takéto právo nadobudnúť). Súd zdôraznil, že dobromyseľnosť ako podmienka pre vydržanie musí existovať už od samého počiatku. K záveru o absencii dobromyseľnosti navrhovateľky ako nevyhnutnej podmienky pre vznik oprávnenej držby, ako jedného z predpokladov vydržania, súd dospel aj na základe toho, že považoval za neospravedlivo právny omyl navrhovateľky vychádzajúci z neznalosti následne prijatého jednoznačne formulovaného ust. § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č.

131/1982 Zb. účinného od 01.04.1983 do 31.12.1991 (resp. následne ust. § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka v zneniach účinných od 01.01.1992). Uvedené ustanovenia totiž jednoznačne vznik práva zodpovedajúceho vecnému bremenu odvodzovali zo zákona, z rozhodnutia oprávneného (príslušného) orgánu, písomnou zmluvou a na základe závetu (schválenia dohody dedičov). Navrhovateľka však existenciu ani jedného takéhoto (čo i len domnelého titulu) neosvedčila. Jednostranný súhlas manželov V. s užívaním dotknutých pozemkov parcely KN-C: č. XXXX a č. XXXX navrhovateľkou a jej manželom na prechod a prejazd k ich rodinnému domu za takýto nemožno považovať, keďže by v takom prípade nešlo o zmluvu (dvojstranný právny úkon). Navyše s poukazom na to, že manželia V. sa aj v predmetnom konaní pred Okresným súdom Čadca bránili tým, že tento súhlas bol dočasný, kým si navrhovateľka nevybuduje vlastnú cestu po vedľajšom pozemku parcela KN-C č. XXXX, nebola postačujúca pre záver o dobromyseľnosti navrhovateľky ani skutočnosť, že H. Č. s J. V. budovali spoločne cestu na dotknutých pozemkoch parcelách KN-C č. XXXX a č. XXXX. Dobromyseľnosti navrhovateľky nenasvedčuje ani obsah čestného vyhlásenia rodičov navrhovateľky zo dňa 16.03.1998, ktorý vyhlásili, že v roku 1981 darovali navrhovateľke na prístupovú cestu k jej rodinnému domu parcelu KN-C č. XXXX a súčasne ani obsah darovacej zmluvy zo dňa 05.03.1982, ktorou navrhovateľka nadobudla pozemky, toho času evidované ako parcely KN-C: č. XXXX a č. XXXX a ktorej darovacej zmluve boli tieto pozemky označené ako prístupová cesta. Napokon súd poukázal aj na to, že samotná navrhovateľka v liste adresovanom R. V. zo dňa 12.03.1998 spochybňovala jej vlastnícke právo k dotknutým pozemkom parcelách KN-C: č. XXXX a č. XXXX, teda v roku 1982 tak zrejme nemohla byť v dobrej viere, že dotknuté pozemky R. V. vlastnícky patria a od nej ako vlastníka tak dostala súhlas na prechod a prejazd po dotknutých pozemkoch k svojim nehnuteľnostiam (navyše súd poukazuje aj na vyššie uvedený záver, že R. V. v roku 1982 ešte ani vlastníčkou týchto pozemkov nebola).

7. Súd zamietavé rozhodnutie, pokiaľ ide o časť návrhu na začatie konania označenú v odseku č. 1 odôvodnenia tohto rozsudku ako b), odôvodnil v kontexte s rozhodnutím o spornom práve navrhovateľky zodpovedajúcom vecnému bremenu a s poukazom na to, že navrhovateľka nepreukázala a v zásade ani netvrdila, že má k dotknutým pozemkom vo vlastníctve odporcov iné právo, než právo zodpovedajúce vecnému bremenu, na základe ktorého by bola oprávnená prechádzať po dotknutých pozemkoch či už pešo alebo motorovými a inými dopravnými prostriedkami.

8. Napokon súd zamietavé rozhodnutie, pokiaľ ide o časť návrhu na začatie konania označenú v odseku č. 1 odôvodnenia tohto rozsudku ako c), odôvodnil tým, že nebolo možné odporcom uložiť žalovanú povinnosť z dôvodu, že poukazujúc na znenie ust. čl. 13 ods. 1 Ústavy SR a ust. § 489 Občianskeho zákonníka nezistil k tomu žiadny zákonný, ani zmluvný podklad.

9. Proti rozsudku zo dňa 09.12.2011 podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka podaním zo dňa 02.03.2012, ktorým sa domáhala zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne zmeny napadnutého rozsudku tak, že jej návrhu bude v celom rozsahu vyhovieť. V odvolaní navrhovateľka namietala, že o existencii práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ktorého sa domáhala v predmetnom konaní už v jej prospech rozhodol Okresný súd Čadca a toto rozhodnutie potvrdil aj Krajský súd v Žiline v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod spis. zn. 8C/206/1999. Závery týchto rozhodnutí súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí nerespektoval. Poukazovala na to, že súd prvého stupňa sa opiera o klamlivé výpovede R. V. a jej manžela J. V., o tom, že urobili asfaltovú cestu, ktorú mala spolu s manželom poškodiť, čo nie je pravda. Takisto nesprávne prihliadal na čestné prehlásenie jej rodičov, ktoré im dali podpísať manželia V.. Nepravdivé je aj vyhlásenie R. V. pred notárom JUDr. Kubaščíkom, na základe ktorého bola vyhotovená notárska zápisnica o tom, že výlučne táto užívala sporné nehnuteľnosti. Súd prvého stupňa sa tiež nedostatočne oboznámil s darovacou zmluvou zo dňa 15.08.1975.

10. Odporcovia vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedli, že navrhovateľka ním chce len oddialiť rozhodnutie vo veci samej, nakoľko iné konanie vedené na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 25C/169/2010 bolo prerušené do právoplatného ukončenia konania súdu v predmetnej veci. V konaní vedenom pod spis. zn. 25C/169/2010 žiadajú, aby navrhovateľka z ich pozemku odstránila dvojkrídlovú kovovú bránu.

11. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací o podanom odvolaní navrhovateľkou rozhodol rozsudkom č. k. 7Co/93/2012-261 zo dňa 12.09.2012 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil a súčasne nepriznal odporcom I. a II. náhradu trov odvolacieho konania. Krajský súd v Žiline svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 a § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. tak, že sa v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, a preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku súdu prvého stupňa a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil, zopakoval niektoré podstatné skutočnosti, argumenty. Zároveň v tomto smere prihliadol na konkrétne námietky odvolateľa. Pokiaľ navrhovateľka

primárne namietala neakceptovanie záverov rozhodnutia Okresného súdu Čadca vo veci vedenej pod spis. zn. 8C/206/1999 súdom prvého stupňa pri prejednávaní a rozhodovaní veci, odvolací súd uviedol, že vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod spis. zn. 8C/206/1999 sa R. V.Á. (právna predchodkyňa odporcov I. a II.) s manželom J. V. domáhala proti navrhovateľke a jej manželovi H. Č. povinnosti strieť vybudovanie oplotenia nehnuteľností parcel KN-C č.: XXXX, XXXX a XXXX/X, nachádzajúcich sa v k. ú. K. a odstránenia kovových stĺpikov z hranice medzi parcelami KN-C č.: XXXX a XXXX, pričom návrh bol Okresným súdom Čadca zamietnutý s tým, že Okresný súd Čadca ako prejudiciálnu otázku riešil existenciu práva prechodu navrhovateľky G. Č. cez sporné nehnuteľnosti a dospel k záveru, že jej toto právo svedčí z dôvodu jeho vydržania, nakoľko táto započala s jeho výkonom v roku 1982. Odvolací súd ďalej uviedol, že hodnotenie predbežných otázok v občianskom súdnom konaní nie je záväzná pre iné konania, než pre tie, v ktorých bolo toto hodnotenie vykonané. Tým skôr potom nie sú záväzné ani právne názory súdu na právnu otázku, ktorá sa priamo nedotýka predmetu konania. V označenej veci na Okresnom súde Čadca nebola existencia práva prechodu, ktorého sa domáhala navrhovateľka v predmetnom konaní hlavným predmetom sporu, a teda právny názor vyslovený či už prvostupňovým alebo odvolacím súdom v tomto konaní, že v dôsledku vydržania má navrhovateľka právo prechodu, nie je pre iné konania, t. j. ani pre predmetné konanie, záväzná. Ak teda súd prvého stupňa pri zisťovaní skutkového stavu prihliadal k dôkazom, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ako aj k ďalším dôkazom produkovaným v prejednáwanej veci, zbral do úvahy skutočnosti, ktoré v prejednáwanej veci vyšli najavo a potom vo veci rozhodol bez toho, že by vychádzal zo záväznosti právneho názoru, ktorý bol už vyslovený, jeho postup nie je v rozpore s procesnými ustanoveniami O.s.p., ani inými zákonnými ustanoveniami. Pokiaľ ide o hmotnoprávne posúdenie nároku navrhovateľky tak, ako to urobil súd prvého stupňa, odvolací súd sa s týmto stotožnil. Navrhovateľka namietala, že závery súdu prvého stupňa vychádzajú z výpovede R. V. a J. V., ako aj čestného vyhlásenia jej matky, ktorých pravdivosť poprela. Tieto dôkazy však neboli rozhodné pre zamietavé rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ten videl primárny dôvod, pre ktorý nepovažoval nárok navrhovateľky za dôvodný, v absencii tvrdení ako aj preukázaní navrhovateľkinej dobrej viery, že vykonáva ňou uplatnené právo prechodu oprávnene. Dobrá viera je jednou zo zákonných podmienok, ktoré musia byť splnené preto, aby mohlo dôjsť k nadobudnutiu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním. Súd prvého stupňa jednoznačne konštatoval, že navrhovateľka nemohla byť dobromyseľná v tom, že uvedené právo vykonáva oprávnene. Správne vyhodnotil jej tvrdenia, že nepreukázala žiaden titul, na základe ktorého dospela k záveru, že je oprávnená po sporných nehnuteľnostiach prechádzať ňou uvádzaným spôsobom. Navrhovateľka nenamietala správnosť záverov súdu prvého stupňa o tom, že jej rodičia po spornej nehnuteľnosti chodili z dôvodu, že boli jej vlastníckymi, teda vykonávali svoje vlastnícke právo na tejto nehnuteľnosti, rovnako nerozporovala a zároveň netvrdila, že by okrem týchto skutočností z iných dôvodov po spornej nehnuteľnosti chodila ona sama. Závery súdu prvého stupňa týkajúce sa hodnotenia týchto skutočností považoval odvolací súd za v celom rozsahu správne a v podrobnostiach poukázal na odôvodnenie týchto skutočností súdom prvého stupňa.

12. Na podnet navrhovateľky podal generálny prokurátor SR proti rozsudku súdu prvého stupňa v častiach jeho výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľky v častiach, ako sú tieto uvedené v odseku č. 1 odôvodnenia tohto rozsudku pod písm. a) a b), ako aj rozsudku odvolacieho súdu v časti výroku, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa v dotknutých výrokoch potvrdený, mimoriadne dovolanie zo dňa 20.05.2013.

13. Generálny prokurátor SR podané mimoriadne dovolanie odôvodnil tým, že v predmetnom konaní došlo k procesnej vade uvedenej v ust. § 237 písm. d) O.s.p. Poukázal na to, že vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod spis. zn. 8C/206/1999 boli v pozícii navrhovateľov I. a II. R. V. a J. V., právni predchodcovia V. Q. a U. Q.. V pozícii odporcov I. a II. v tomto konaní vystupovali G. Č. a H. Č.. V prejednáwanej veci vedenej Okresným súdom Žilina pod spis. zn. 6C/101/2010 vystupuje ako navrhovateľka G. Č. a ako odporcovia I. a II. V. Q. a U. Q.. Pokiaľ ide o G. Č., V. Q. a U. Q., možno konštatovať, že v oboch uvedených súdnych konaniach ide o totožných účastníkov, resp. ich právnych nástupcov, ktorí iba vystupovali v opačnom procesnom postavení. O totožnosť predmetu konania ide vtedy, keď sa koná o nároku založenom na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúcom z rovnakých skutkových okolností. V konaní vedenom Okresným súdom Čadca išlo o žalobu na plnenie, ktorou R. V. a J. V. žiadali o uloženie povinnosti G. Č. a H. Č. strieť vybudovanie oplotenia nehnuteľností - parcel KN: č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX/X v k. ú. K.. Súčasne žiadali o uloženie povinnosti odporcom I. a II. odstrániť kovové stĺpiky z hranice medzi parcelou KN č. XXXX a parcelou KN č. XXXX v k. ú. K.. Napokon žiadali, aby bolo odporcom I. a II. zakázané akýmkoľvek spôsobom navrhovateľov I. a II. rušiť v užívaní parcel KN: č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX/X. Skutkovým základom v danej veci boli tvrdenia navrhovateľov I. a II. R. V. a J. V. v tom smere, že navrhovateľka I. je výlučnou vlastníčkou parcel, ktoré

bez akéhokoľvek právneho titulu užívajú manželia Č. ako prístupovú cestu k svojmu rodinnému domu. Poukazovali na skutočnosť, že odporcovia I. a II. si prístupovú cestu môžu zriadiť na parcele KN č. XXXX. Odporcovia I. a II. produkovali tvrdenia v tom smere, že po parcelách KN: č. XXXX a č. XXXX chodili od roku 1982 a prístupovú cestu vybuďoval navrhovateľ II. J. V. spolu s odporcom II. H. Č.. Po parcele KN č. XXXX sa nikdy nechodilo, lebo navrhovatelia I. a II. na tejto parcele zriadili žumpu. Skutkové tvrdenia, na základe ktorých sa viedlo konanie pred Okresným súdom Žilina pod spis. zn. 6C/101/2010 sú totožné ako v uvedenom konaní Okresného súdu Čadca. Navrhovateľka G. Č. tvrdila tie isté skutočnosti ako v predchádzajúcom konaní, teda že po predmetných pozemkoch chodievala ešte s rodičmi ako dieťa a od roku 1982, keď začala s výstavbou rodinného domu, používala túto prístupovú cestu nepretržite, bez toho, aby ju alebo jej manžela, či rodinu niekto v práve prechodu obmedzoval. Jej sestra R. V. si v roku 1997 spísala u notára notársku zápisnicu, v dôsledku čoho došlo k zápisu týchto nehnuteľností na list vlastníctva v jej prospech. G. Č. sa teda domáhala určenia, že má právo zodpovedajúce vecnému bremenu prechodu po predmetných nehnuteľnostiach a určenia, že odporcovia V. Q. a U. Q. sú povinní výkon tohto práva prechodu strpieť. V konaní vedenom Okresným súdom Čadca pod spis. zn. 8C/206/1999, ako i v konaní vedenom Okresným súdom Žilina pod spis. zn. 6C/101/2010 išlo o rovnaké skutkové okolnosti a rovnaký právny dôvod, keď na jednej strane vlastníci dotknutých pozemkov popierajú právo prechodu G. Č. (a pozemky mienili oplotiť, tak, aby toto právo prechodu nemohlo byť vykonávané) a na druhej strane G. Č. v oboch konaniach produkovala tvrdenia a dôkazy smerujúce k preukázaniu skutočností, že právo prechodu po dotknutých nehnuteľnostiach dlhodobo dobromyseľne vykonávala. So zreteľom na to generálny prokurátor SR konštatoval, že v danej veci ide o totožných účastníkov a totožný predmet konania. V ďalšom uviedol, že Okresný súd Čadca pri rozhodovaní o žalobe vtedajších navrhovateľov I. R. V. a II. J. V. na plnenie spočívajúce v povinnosti vtedajších odporcov I. G. Č. a II. H. Č. strpieť vybudovanie oplotenia predmetných nehnuteľností, odstrániť kovové stĺpiky z hranice medzi parcelami KN: č. XXXX a č. XXXX a v uložení zákazu rušiť navrhovateľov I. a II. v užívaní dotknutých nehnuteľností nevyhnutne musel posúdiť aj otázku existencie samotného práva prechodu G. Č.. Rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 8C/206/1999-121 zo dňa 26.03.2003 v spojení potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 23Co/249/2003-137 zo dňa 27.01.2004 bolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí uvedeného návrhu, ktoré rozhodnutie v sebe nutne zahŕňa posúdenie existencie práva, ktorého určenia sa neskôr G. Č. domáhala na Okresnom súde Žilina v konaní vedenom pod spis. zn. 6C/101/2010. Záver Okresného súdu Čadca vyplývajúci z odôvodnenia jeho rozsudku č. k. 6C/206/1999-121 je jednoznačný v tom, že nemožno G. Č. uložiť povinnosť strpieť vybudovanie oplotenia, povinnosť odstrániť kovové stĺpiky a zakázať jej rušiť akýmkoľvek spôsobom navrhovateľov I. a II. v užívaní nehnuteľností slúžiacich ako prístupová cesta, nakoľko bolo nesporne preukázané, že G. Č. (ako aj H. Č.) výkonom práva vzniklo vydržaním právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Okresný súd Čadca ďalej uviedol, že vlastníci nehnuteľností využívaných na prechod sú povinní tento prechod strpieť a nemožno im povoliť uskutočnenie žiadaného oplotenia, nakoľko by to výkonu daného práva prechodu zabránilo. Predmetom určovacej žaloby podanej dňa 12.05.2010 G. Č. na Okresnom súde Žilina bola teda vec, o ktorej už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 8C/206/99-121 zo dňa 26.03.2003 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 23Co/249/2003-137 zo dňa 27.01.2004 (s výnimkou časti návrhu požadujúcom uloženie povinnosti zatvárať bránu). Ide o neodstrániteľnú prekážku konania brániacu vecnému prejednaniu tejto časti návrhu. Určovacia žaloba podľa ust. § 80 písm. c) O.s.p. prichádza do úvahy vtedy, keď jej prostredníctvom možno eliminovať stav ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu. Tým, že Okresný súd Žilina vecne prejednal a rozhodol o určovacom návrhu G. Č., jednak porušil zákaz rozhodnúť dvakrát o tej istej veci a navyše založil svojim právoplatným rozhodnutím stav, keď účastníci v opačnom procesnom postavení disponujú protichodnými právoplatnými rozhodnutiami. Na jednej strane V. Q. a U. Q. disponujú rozsudkom proti G. Č., v zmysle ktorého táto nemá právo prechodu cez sporné pozemky, na druhej strane G. Č. disponuje rozsudkom Okresného súdu Čadca vzťahujúcim sa i na V. Q. a U. Q. ako právnych nástupcov J. V. a R. V., v zmysle ktorého G. Č. nemá povinnosť nerušiť vlastníkov dotknutých pozemkov v ich užívaní a ani povinnosť strpieť vybudovanie ich oplotenia. V dôsledku nesprávneho postupu a rozhodnutia Okresného súdu Žilina, potvrdeného rozhodnutím Krajského súdu v Žiline tak vznikol nežiaduci stav právnej neistoty. Jedna z podmienok prípustnosti mimoriadneho dovolania spočívajúca v tom, že rozhodnutím o mimoriadnom dovolaní môže byť poskytnutá ochrana práva a právom chránených záujmov G. Č., je splnená tým, že zrušením napádaných rozhodnutí v označených výrokoch vznikne pre podávateľku podnetu priaznivejšie právne postavenie vyplývajúce z už uvedeného rozsudku Okresného súdu Čadca.

14. Navrhovateľka sa vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu stotožnila s týmto opravným prostriedkom.

15. Podľa právneho názoru odporcov I. a II., ktorý uviedli v ich písomnom vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu, sú napadnuté rozsudky vecne správne. Vzhľadom na to žiadali tento opravný prostriedok generálneho prokurátora SR zamietnuť.

16. Najvyšší súd SR ako súd dovolací o podanom mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora SR rozhodol uznesením č. k. 3MCdo/8/2013-306 zo dňa 03.04.2014, ktorým zrušil výrok rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 09.12.2011, ktorým bol návrh navrhovateľky o určenie, že má právo zodpovedajúce vecnému bremenu a tiež výrok rozsudku odvolacieho súdu zo dňa 12.09.2012, ktorým bol potvrdený uvedený výrok rozsudku súdu prvého stupňa a súčasne konanie v časti, v ktorej boli tieto výroky zrušené [t. j. v časti týkajúcej sa určenia práva navrhovateľky zodpovedajúceho vecnému bremenu, ako je to uvedené v odseku č. 1 odôvodnenia tohto rozsudku pod písm. a)], zastavil. V ďalšom dovolací súd zrušil výrok rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 09.12.2011, ktorým bol návrh navrhovateľky o uloženie povinnosti odporcom I. a II. strieť výkon práva navrhovateľky zodpovedajúceho vecnému bremenu [t. j. v časti týkajúcej sa určenia práva navrhovateľky zodpovedajúceho vecnému bremenu, ako je to uvedené v odseku č. 1 odôvodnenia tohto rozsudku pod písm. b)] a tiež výrok rozsudku odvolacieho súdu zo dňa 12.09.2012, ktorým bol potvrdený uvedený výrok rozsudku súdu prvého stupňa a súčasne vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

17. Najvyšší súd SR svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na to, že doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 O.s.p.). Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 159 ods. 3 O.s.p.). V zmysle ust. § 103 O.s.p. súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Podľa ust. § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. platí, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený petitom návrhu vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní navrhovateľom, je navrhovateľom aj v novom konaní alebo má postavenie odporcu, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako odporca, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie odporcu). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne (a tiež inak). Právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na plnenie, vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej voči návrhu na určenie právneho vzťahu alebo práva, ak otázka, či tu právny vzťah je, či nie je (resp. či tu právo je alebo nie je) bola (musela byť) posúdená pri rozhodovaní o návrhu na plnenie z toho istého právneho vzťahu alebo práva. K rovnakému názoru dospela aj odborná právnická literatúra; konštatovala, že vo všeobecnosti o prekážku veci právoplatne rozhodnutej nejde v prípadoch, ak si súd určitú otázku v konaní posúdil (iba) prejudiciálne. Prejudiciálna otázka a jej posúdenie nesmie byť nikdy poňaté do výroku súdneho rozhodnutia, a keďže výrok súdneho rozhodnutia je jedinou časťou rozsudku, ktorá nadobúda právoplatnosť, prejudiciálne posúdená otázka, ktorá sa prejavuje iba v odôvodnení rozsudku, nemôže tvoriť prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Výnimku tvorí situácia, keď bolo právoplatne rozhodnuté o návrhu na plnenie, ktorého predpokladom bolo prejudiciálne posúdenie (určenie) práva alebo právneho vzťahu. Ak bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti plniť, či už kladne alebo záporne (či sa návrhu vyhovel alebo bol zamietnutý), tvorí výrok takéhoto rozsudku prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k určovaciemu návrhu medzi tými istými účastníkmi konania (ich právnymi nástupcami) vo vzťahu k tomu istému skutku, ktorý už bol právne kvalifikovaný v rozsudku na plnenie. Pri posudzovaní opodstatnenosti mimoriadneho dovolania vzal Najvyšší súd SR na zreteľ, že navrhovateľka bola účastníčkou aj konania vedeného na Okresnom súde Čadca pod spis. zn. 8C/203/1999, účastníkmi ktorého boli tiež právni predchodcovia odporcov I. a II. (R. V. a J. V.). Návrh na začatie konania v preskúmvanej veci sa týkal nehnuteľností v k. ú. K. (parciel KNC: č. XXXX a č. XXXX), ktorých sa týkalo aj konanie vedené na Okresnom súde Čadca pod spis. zn. 8C/203/1999. Okresný súd Čadca v konaní vedenom pod spis. zn. 8C/203/1999, v ktorom na skutkovo rovnakom základe prejudiciálne riešil otázku vydržania práva zodpovedajúceho

vecnému bremenu k tým istým nehnuteľnostiam, posudzoval opodstatnenosť návrhu R. V. a J. V., aby (aj) G. Č. bola uložená povinnosť strpieť vybudovanie oplotenia na uvedených parcelách a zdržať sa zasahovania do ich užívania R. V.Š. a J. V.. Okresný súd Čadca skúmal, či (aj) G. Č. nemá k týmto nehnuteľnostiam právo, brániace vyhoveniu návrhu R. V. a J. V.; dospel pri tom k záveru, že G. Č. k predmetným nehnuteľnostiam vydržala (§ 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka) právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 151 o ods. 1 Občianskeho zákonníka). Účinky právoplatného rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8C/203/99-121 zo dňa 26.03.2003 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 23Co/249/2003-137 zo dňa 27.01.2004 sa vzťahujú aj na preskúmanú vec. Ide totiž o prípad, kedy právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na plnenie (i keď zamietajúcim výrokom), vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej voči návrhu na určenie právneho vzťahu alebo práva, lebo otázka, či tu právo je alebo nie je bola už (i keď len ako prejudiciálna) posúdená pri rozhodovaní o návrhu na plnenie z toho istého právneho vzťahu. Postup súdov, ktoré v preskúmanej veci nezohľadnili účinky rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8C/203/99-121 zo dňa 26.03.2003 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 23Co/249/2003-137 zo dňa 27.01.2004, jeho záväznosť a nezmeniteľnosť, mal za následok procesnú vadu konania uvedenú v ust. § 237 písm. d) O.s.p. Najvyšší súd SR vzhľadom na to zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 6C/101/2010-208 zo dňa 09.12.2011 vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľky o určenie, že má právo zodpovedajúce vecnému bremenu prechodu. Rovnako zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/93/2012-261 zo dňa 12.09.2012 vo výroku, ktorým uvedený rozsudok Okresného súdu Žilina potvrdil. Najvyšší súd konanie v rozsahu tohto zrušenia zastavil (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.). Súd v preskúmanej veci ďalej vychádzal zo záveru, že navrhovateľka nemá k zaťaženým nehnuteľnostiam právo zodpovedajúce vecnému bremenu, určenia ktorého sa domáhala a v nadväznosti na tento záver zamietli jej návrh aj v časti, ktorou sa domáhala, aby odporcom I. a II. bola uložená povinnosť strpieť výkon tohto jej práva. Vzhľadom na účinky rozsudkov Okresného súdu Čadca č. k. 8C/203/99-121 zo dňa 26.03.2003 a rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 23Co/249/2003-137 zo dňa 27.01.2004 neobstojí bez ďalšieho výrok rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6C/101/2010-208 zo dňa 09.12.2011 zamietajúci návrh navrhovateľky, aby odporcom I. a II. bola uložená povinnosť strpieť výkon jej práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ani výrok rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/93/2012-261 zo dňa 12.09.2012, ktorým bol uvedený výrok súdu prvého stupňa potvrdený. Najvyšší súd preto predmetné výroky rozsudkov súdov nižších stupňov zrušil a vec v rozsahu tohto zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 až 4 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.). Napokon Najvyšší súd SR v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej vo veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o mimoriadnom dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí uložil Najvyšší súd SR rozhodnúť znova aj o trovách pôvodného konania a konania o mimoriadnom dovolaní (§ 243d ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

18. Súd (rozumej týmto ďalej Okresný súd Žilina) na tomto mieste považuje za potrebné zdôrazniť, že vo veci po vyššie označenom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR ďalej konal (pod spis. zn. 6C/153/2014) už len v rozsahu návrhu navrhovateľky o uloženie povinnosti odporcom I. a II. strpieť výkon práva navrhovateľky zodpovedajúceho vecnému bremenu [ako je táto časť návrhu na začatie konania uvedená v odseku č. 1 odôvodnenia tohto rozsudku pod písm. b)], a to vzhľadom k tomu, že konanie o návrhu navrhovateľky v časti o určenie práva navrhovateľky zodpovedajúceho vecnému bremenu [ako je táto časť návrhu na začatie konania uvedená v odseku č. 1 odôvodnenia tohto rozsudku pod písm. a)] bolo podľa ust. § 103 a ust. § 104 ods. 1 v spojení s ust. § 159 ods. 3 O.s.p. zastavené uznesením Najvyššieho súdu SR č. k. 3MCdo/8/2013-306 zo dňa 03.04.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.04.2014 a konanie o návrhu navrhovateľky v časti o uloženie povinnosti odporcom I. a II. zatvárať dvojkrídlú kovovú bránu a malú kovovú bránu [ako je táto časť návrhu na začatie konania uvedená v odseku č. 1 odôvodnenia tohto rozsudku pod písm. c)] bolo právoplatne skončené rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 6C/101/2010-208 zo dňa 09.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/93/2012-261 zo dňa 12.09.2012, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 26.09.2012 (rozsudky Okresného súdu Žilina zo dňa 09.12.2011 a Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.09.2012 neboli v tejto časti ich výrokov napadnuté mimoriadnym dovolaním generálneho prokurátora SR).

19. Podľa ust. § 14 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016, sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezáujatosti.

20. Podľa ust. § 14 ods. 3 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z. z. účinnom od 15.10.2008 do 30.06.2016, dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

21. Podľa ust. § 15a ods. 1 O.s.p. v znení zákona č. 341/2005 Z. z. účinnom od 01.09.2005 do 30.06.2016, účastníci majú právo z dôvodov podľa § 14 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť.

22. Podľa ust. § 15a ods. 2 O.s.p. v znení zákona č. 341/2005 Z. z. účinnom od 01.09.2005 do 30.06.2016, účastník môže uplatniť námietku zaujatosti podľa odseku 1 najneskôr na prvom pojednávaní, ktoré viedol sudca, o ktorého vylúčenie ide, alebo do 15 dní, odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený.

23. Podľa ust. § 15a ods. 3 O.s.p. v znení zákona č. 341/2005 Z. z. účinnom od 01.09.2005 do 30.06.2016, v námietke zaujatosti musí byť uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, a kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedel. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliadne; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

24. Podľa ust. § 15a ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z. z. účinnom od 15.10.2008 do 30.06.2016, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

25. Podľa ust. § 16 ods. 2 veta prvá O.s.p. v znení zákona č. 273/2007 Z. z. účinnom od 01.07.2006 do 30.06.2016, stanovenie odseku 1 neplatí, ak účastník uplatnil v námietke zaujatosti rovnaké skutočnosti, o ktorých už rozhodol nadriadený súd alebo iný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ak je námietka zaujatosti podaná po uplynutí lehoty podľa § 15a ods. 2 alebo ak na námietku súd neprihliada podľa § 15a ods. 3 až 5; v týchto prípadoch sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

26. Súd súčasne považuje za potrebné vysporiadať sa s opakovanými podaniami navrhovateľky zo dňa 26.04.2016 a zo dňa 14.06.2016, ktorými (posudzujúc tieto podania v zmysle ust. § 41 ods. 2 O.s.p. podľa ich obsahu) namietala zaujatosť sudcu, ktorému bola prejednávaná vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, a to:

a) s poukazom na to, že sa mal vyjadriť, že sa cíti vo veci zaujatý, čo vyplýva z uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 2Nto/3/2015-321 zo dňa 25.03.2015,

b) ďalej s poukazom na jeho postup pri prejednávaní a rozhodovaní predmetnej veci (navrhovateľka namietala nezákonnosť rozhodnutia - rozsudku zo dňa 09.12.2011, ako aj následný postup súdu prvého stupňa po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR zo dňa 03.04.2014 a súčasne aj nemeritórne rozhodnutie sudcu v prejednáwanej veci - uznesenie č. k. 6C/101/2010-103 zo dňa 02.06.2011 o uložení poriadkovej pokuty navrhovateľke a jej splnomocnenému zástupcovi) a

c) napokon s poukazom na to, že sudca podal trestné oznámenie pre skutky, pre ktoré bolo voči navrhovateľke a jej manželovi vznesené obvinenie a podaná obžaloba.

27. Pokiaľ ide o dôvod zaujatosti uvedený vyššie pod písm. a) súd poukazuje na to, že sudca Mgr. Andrej Kekely (prejednávajúci vec návrhu navrhovateľky) sa, pokiaľ ide o jeho vyjadrenie, na ktoré poukazovala navrhovateľka, vyjadroval v trestnej veci obžalovaných H. Č. a G. Č. vedenej na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 28T/182/2013 (v tejto trestnej veci sa ako sudca Okresného súdu Žilina vyjadril tak, že „Vzhľadom k tomu, že trestné konanie sa začalo na základe mnou podaného trestného oznámenia a vo veci som už bol vypočutý ako svedok, cítim sa zaujatý.“; uvedené vyplýva z uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 2Nto/3/2015-321 zo dňa 25.03.2015, ktorým v označenej trestnej veci obžalovaných H. Č.U. a G. Č. boli sudcovia Okresného súdu Žilina vylúčení podľa ust. § 32 ods. 1 v spojení s ust. § 31 ods. 1 Trestného poriadku a táto trestná vec bola podľa ust. § 23 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu Žilina odňatá a prikázaná Okresnému súdu Dolný Kubín, ktoré podľa doložky na ňom vyznačenej nadobudlo právoplatnosť dňa 25.03.2015 - uznesenie sa vo fotokópii nachádza na č. l. 475 spisu). Ak teda navrhovateľka namietala zaujatosť sudcu Mgr. Andreja Kekelyho s poukazom na jeho vyjadrenie vo vyššie označenej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 28T/182/2013, súd na túto námietku podľa ust. § 15a ods. 3 O.s.p. neprihliadol a vec nadriadenému súdu nepredložil, a to vzhľadom k tomu, že navrhovateľka v podaniach zo dňa 26.04.2016 a zo dňa 14.06.2016 neuviedla, kedy sa o tomto dôvode vylúčenia sudcu Mg. Andreja Kekelyho dozvedela. Súčasne však možno tiež konštatovať, že navrhovateľka sa mohla dozvedieť o tomto dôvode zaujatosti oveľa skôr ako pred dňom 26.04.2016, ktorým bolo datované jej podanie, kde tento dôvod uviedla, a to práve z dotknutého uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 2Nto/3/2015-321 zo dňa 25.03.2015, ktorého obsah musel byť navrhovateľke ako obžalovanej známy tak oveľa skôr, keďže jej toto uznesenie muselo byť po jeho písomnom vyhotovení doručené (k čomu aj nepochybne došlo, keďže navrhovateľka z neho citovala). Keďže tak navrhovateľka tento dôvod namietala zjavne po uplynutí lehoty podľa cit. ust. § 15a ods. 2 O.s.p., súd vec v súlade s cit. ust. § 16 ods. 2 veta prvá O.s.p. nemal dôvod predkladať nadriadenému súdu.

28. Pokiaľ ide o dôvod zaujatosti uvedený vyššie pod písm. b), súd poukazuje na znenie cit. ust. § 14 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe

sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach. Ak teda navrhovateľka ako dôvod zaujatosti sudcu Mgr. Andreja Kekelyho udávala opakovane okolnosti spočívajúce v jeho postupe v dotknutom konaní vo veci návrhu navrhovateľky, súd na túto časť námietok navrhovateľky opätovne neprihliadal podľa cit. ust. § 15a ods. 5 O.s.p. (na margo tohto dôvodu súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 11NcC/39/2014-359 zo dňa 03.09.2014, ktorým bolo rozhodnuté o nevyhlúčení sudcu Mgr. Andreja Kekelyho z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci, pričom Krajský súd v Žiline rozhodoval o námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľkou a založenej na tom, že zákonný sudca jej nezákonne zamietol návrh na začatie konania a že postupuje vo veci tak, aby nebola v primeranom čase prejednaná a rozhodnutá a v odôvodnení tohto uznesenia Krajský súd v Žiline uviedol, že dospel k záveru, že neexistuje žiaden dôvod objektívnej povahy, pre ktorý by mohli vzniknúť pochybnosti o tom, že zákonný sudca Mgr. Andrej Kekely je zaujatý pre pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom a že neposúdi vec podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, teda nestranne.)

29. Napokon ak navrhovateľka vyvodzovala zaujatosť sudcu Mgr. Andreja Kekelyho z tej okolnosti, že sudca podal trestné oznámenie pre skutky, pre ktoré bolo voči navrhovateľke a jej manželovi vznesené obvinenie a podaná obžaloba [pod bodom c)], súd na túto námietku podľa ust. § 15a ods. 3 O.s.p. neprihliadol a vec nadriadenému súdu nepredložil, a to vzhľadom k tomu, že navrhovateľka v podaniach zo dňa 26.04.2016 a zo dňa 14.06.2016 neuviedla, kedy sa o tomto dôvode vylúčenia sudcu Mg. Andreja Kekelyho dozvedela. Súčasne však možno tiež konštatovať, že navrhovateľka sa mohla dozvedieť o tomto dôvode zaujatosti oveľa skôr ako pred dňom 26.04.2016, ktorým bolo datované jej podanie, kde tento dôvod uviedla, a to práve z dotknutého uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 2Nto/3/2015-321 zo dňa 25.03.2015, ktorého obsah musel byť navrhovateľke ako obžalovanej známy tak oveľa skôr, keďže dňa 06.06.2011 jej splnomocnený zástupca nahliadol do spisu v prejednávanej veci a vyhotovil si medzi iným aj fotokópiu trestného oznámenia zo dňa 01.06.2011, ktoré sa nachádza žurnalizované v spise na č. I. 102 (viď úradný záznam na č. I. 109 spisu). Keďže tak navrhovateľka tento dôvod namietala zjavne po uplynutí lehoty podľa cit. ust. § 15a ods. 2 O.s.p., súd vec v súlade s cit. ust. § 16 ods. 2 veta prvá O.s.p. nemal dôvod predkladať nadriadenému súdu.

30. Súd tak vec opätovne prejednal v ďalšom konaní na pojednávaniach dňa 11.07.2014, dňa 10.05.2016 a dňa 24.06.2016, a to podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľky, ktorá sa na pojednávaní neustanovila a podaním zo dňa 21.06.2014 ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 11.07.2014 z dôvodu práceneschopnosti, pričom však o odročenie pojednávania nepožiadala, ďalej podaním zo dňa 26.04.2016 ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 10.05.2016 z dôvodu psychického stresu z úzkeho kontaktu zo zákonným sudcom na pojednávaní, pričom však o odročenie pojednávania nepožiadala a napokon podaním zo dňa 14.06.2016 oznámila súdu, že sa na pojednávanie dňa 24.06.2016 nedostaví pre zaujatosť a nedôveru v sudcu prejednávajúceho predmetnú vec. Súd tiež dňa 11.07.2014 pojednával podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. aj bez splnomocneného zástupcu navrhovateľky, ktorý sa na pojednávanie neustanovil a o odročenie pojednávania nepožiadal, pričom mal predvolanie na pojednávanie doručené náhradne podľa ust. § 47 ods. 2 O.s.p. Napokon súd dňa 24.06.2016 pojednával aj v neprítomnosti odporkyne II., ktorá hoc bola o tomto termíne pojednávania osobne upovedomená dňa 10.05.2016, na pojednávanie dňa 24.06.2016 sa neustanovila a nepožiadala o jeho odročenie.

31. Navrhovateľka zásadne zotrvala na svojej argumentácii v spore prezentovanej už v rámci štádia konania pred rozhodnutím súdu zo dňa 09.12.2011. Túto argumentáciu po celý priebeh konania zásadne nezmenila, a to ani podaním zo dňa 21.06.2014. V tomto podaní sa vyjadrovala najmä vo vzťahu k častiam návrhu na začatie konania [uvedených v odseku č. 1 odôvodnenia tohto rozsudku pod písm. a) a c)], z čoho je zrejmé, že navrhovateľka nie celkom dostatočne porozumela účinkom rozhodnutia Najvyššieho súdu SR - uznesenia č. k. 3MCdo/8/2013-306 zo dňa 03.04.2014. Preto súd tieto sporovým stranám bližšie objasnil v odseku č. 18 odôvodnenia tohto rozsudku. Pokiaľ navrhovateľka k tomuto podaniu pripojila aj dôkazy (čestné prehlásenia U. W., X. W., X. D. a Y. R. zo dňa 08.07.2014, ktorým tieto osoby prehlásili, že prístupovú cestu po pozemkoch parcelách KN: č. XXXX a č. XXXX k rodinnému domu navrhovateľky súp. č. XXXX a rodinnému domu predtým J. V. súp. č. XXX výlučne vybudoval jej manžel H. Č. v roku 1983, kde tiež osadil v roku 1983 na pozemku parcela KN č. XXXX aj kovovú dvojkrídlovú bránu; č. I. 325 a fotografické snímky predmetnej príjazdovej cesty - č. I. 321 až 323 spisu), súd na tieto dôkazy neprihliadal, keďže tento dôkaz, resp. skutočnosť z neho vyplývajúce majú súvis práve s časťami návrhu navrhovateľky na začatie konania, o ktorých už súd po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR nerozhodoval, keďže v tomto rozsahu bolo konanie o návrhu navrhovateľky už právoplatne skončené.

32. Odporcovia po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR - uznesení č. k. 3MCdo/8/2013-306 zo dňa 03.04.2014 naďalej na pojednávaniach sa nestotožňovali s tým, aby boli povinní strpieť výkon práva navrhovateľky, ako sa voči nim domáha. Argumentovali tým, že dotknuté pozemky sú ich vlastníctvom evidovaným na LV č. XXX, k. ú. K.. Naopak navrhovateľka im bráni so svojim manželom neustále v užívaní ich vlastníctva. Nevedia tak, prečo by mali niečo také strpieť, ako požaduje navrhovateľka, ak táto dostala od svojej matky parcelu KN-C č. XXXX, aby si na tejto parcele spravila svoju prístupovú cestu k rodinnému domu. (pojednávanie dňa 11.07.2014) Napokon na pojednávaní dňa 24.06.2016 odporca I. v záverečnej reči len uviedol, že si je vedomí, že návrhu navrhovateľky v časti, ktorá ostala po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR bude vyhovené, len žiada, aby súd na náhradu trov konania zaviazal navrhovateľku.

33. Súd tak pri svojom ďalšom rozhodnutí vo veci vychádzal z nasledovných skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaného dokazovania postačujúcich pre rozhodnutie vo veci, t. j. o časti návrhu navrhovateľky na začatie konania uvedeného v odseku č. 1 odôvodnenia tohto rozsudku pod písm. b). Pokiaľ tak súd v tomto rozsudku neuviedol ďalšie skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania ešte pred rozhodnutím - rozsudkom zo dňa 09.12.2011, urobil tak z dôvodu, že tieto skutkové zistenia nemohli nič zmeniť na dôvodoch tohto rozhodnutia - rozsudku zo dňa 24.06.2016 a ich uvádzanie v tomto rozhodnutí by tak bolo nadbytočné.

34. Z výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXX, k. ú. K. zo dňa 24.06.2016 (na č. I. 492 spisu) vyplýva, že v časti A LV sú evidované pozemky parcely KN-C: č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 136 m², č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 80 m², č. XXXX - orná pôda o výmere 98 m², č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 389 m² a č. XXXX - orná pôda o výmere 232 m², pričom v časti B LV je zapísaný ako výlučný vlastník navrhovateľka titulom darovacia zmluva č. Y. XX/XX (podľa darovacej zmluvy vyhotovenej vo forme notárskej zápisnice K. XX/XX, K. XX/XX zo dňa 05.03.1982 nadobudla navrhovateľka pozemky parcela EN č. XXXX/X - stavebný pozemok o výmere 389 m², parcela EN č. XXXX/X - prístupová cesta o výmere 80 m² a parcela EN č. XXXX/X - prístupová cesta o výmere 136 m² od svojej matky B. R., rod. G., podľa identifikácie parciel vyhotovenej Okresným úradom v Kysuckom Novom Meste, katastrálnym odborom zo dňa 14.07.1999 parcele EN č. XXXX/X zodpovedá parcela KN-C č. XXXX, parcele EN č. XXXX/X zodpovedá parcela KN-C č. XXXX a parcele EN č. XXXX/X zodpovedá parcela KN-C č. XXXX - na č. I. 29 a 40 pripojeného spisu Okresného súdu Čadca spis. zn. 8C/206/99) a darovacia zmluva č. B. XXX/XXXX zo dňa 17.08.2009.

35. Z výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXXX, k. ú. K. zo dňa 24.06.2016 (na č. I. 493 spisu) vyplýva, že v časti A LV je evidovaná stavba rodinného domu súp. č. XXXX postavená na parcele KN-C č. XXXX, pričom v časti B LV sú evidovaní ako bezpodieloví spoluvlastníci navrhovateľka a jej manžel H. Č. v podiele 1/1 titulom žiadosť o zápis rodinného domu č. G. XXXX/XX.

36. Z výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXX, k. ú. K. zo dňa 10.05.2010 (na č. I. 7 spisu, stav do zmeny evidovanej pod položkou výkazu zmien 24/2012 vykonanej na základe žiadosti o zápis geometrického plánu č. XX/XXXX - G. XXXX/XXXX) vyplýva, že v časti A LV boli v tom čase evidované pozemky parcely KN-C: č. XXXX/X - orná pôda o výmere 721 m², č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 79 m², č. XXXX - orná pôda o výmere 206 m², č. XXXX - orná pôda o výmere 132 m² a stavba: dom súp. č. XXX postavený na parcele KN-C č. XXXX/X, pričom v časti B LV boli zapísaní ako bezpodieloví spoluvlastníci odporcovia v podiele 1/1 titulom kúpna zmluva č. B. XX/XXXX zo dňa 05.02.2007. Táto kúpna zmluva bola uzavretá dňa 19.01.2007 medzi manželmi J. V. a R. V., rod. R. ako predávajúcimi a odporcami ako kupujúcimi, pričom na základe tejto zmluvy došlo k prevodu vlastníckeho práva na odporcov predmetným rozhodnutím Správy katastra Kysucké Nové Mesto pod č. B. XX/XXXX, a to u stavby súp. č. XXX postavenej na pozemku parcely KN-C č. XXXX/X, k. ú. K. z predávajúcich ako bezpodielových spoluvlastníkov na odporcov ako kupujúcich a u vyššie uvedených pozemkov z predávajúcej R. V.I. ako výlučnej vlastníčky na odporcov ako kupujúcich. V čl. V. zmluvy predávajúci prehlásili, že na predmetných nehnuteľnostiach nie sú žiadne ťarchy, okrem záložného práva v prospech Slovenskej sporiteľne, a. s. pod č. B. XX/XXXX zo dňa 10.01.2007. Kupujúci vyhlásili, že stav nehnuteľností je im dobre známy z osobnej ohliadky.

37. Z výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXX, k. ú. K. zo dňa 04.09.2014 (na č. I. 366 spisu, stav po zmene evidovanej pod položkou výkazu zmien XX/XXXX vykonanej na základe žiadosti o zápis geometrického plánu č. XX/XXXX - G. XXXX/XXXX) vyplýva, že v časti A LV sú evidované pozemky parcely KN-C: č. XXXX/X - orná pôda o výmere 522 m², č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 89 m², č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 113 m², č. XXXX/X - orná pôda o výmere 96 m², č. XXXX/X - orná pôda o výmere 129 m², č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 180 m², č. XXXX - orná pôda o výmere 9 m² a stavba rodinného domu súp. č. XXX postavená na parcele KN-C č. XXXX/X, pričom v časti B LV sú zapísaní ako bezpodieloví spoluvlastníci odporcovia

v podiele 1/1 titulom kúpna zmluva č. B. XX/XXXX zo dňa 05.02.2007, žiadosť o zápis geometrického plánu č. XX/XXXX - G. XXXX/XXXX.

38. Geometrickým plánom č. XXXXXXXX-XX/XXXX vyhotoveným dňa 14.07.2011 Štefanom Mihaldom, autorizačne overeným dňa 15.07.2011 Ing. Dušanom Húšťavom a úradne overeným dňa 03.08.2011 Správou katastra Kysucké Nové Mesto pod č. XXX/XX boli z pôvodne v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, k. ú. K. evidovaných pozemkov parcel KN-C: č. XXXX/X - orná pôda o výmere 721 m², č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 79 m², č. XXXX - orná pôda o výmere 206 m², č. XXXX - orná pôda o výmere 132 m², v celkovej výmere 1138 m², novovytvorené (zlúčením a opätovným rozdelením) pozemky parcely KN-C: č. XXXX/X - orná pôda o výmere 522 m², č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 89 m², č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 113 m², č. XXXX/X - orná pôda o výmere 96 m², č. XXXX/X - orná pôda o výmere 129 m², č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 180 m², č. XXXX - orná pôda o výmere 9 m² (ako sú toho času evidované v katastri nehnuteľností na LV č. XXX)

39. Súdom ustanovený znalec Ing. Jozef Polka vyhotovil a autorizačne overil dňa 17.10.2015 geometrický plán č. 6C/153/2014-20/2015 úradne overený dňa 05.11.2015 Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, katastrálnym odborom pod č. XXX/XX, ktorým identifikoval pôvodne (do zmeny evidovanej pod položkou výkazu zmien XX/XXXX vykonanej na základe žiadosti o zápis geometrického plánu č. XX/XXXX - G. XXXX/XXXX) v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, k. ú. K. evidované pozemky parcely KN-C: č. XXXX - orná pôda o výmere 206 m², č. XXXX - orná pôda o výmere 132 m², a to pôvodne evidovanú parcelu KN-C č. XXXX s časťami toho času (po zmene evidovanej pod položkou výkazu zmien XX/XXXX vykonanej na základe žiadosti o zápis geometrického plánu č. XX/XXXX - G. XXXX/XXXX) v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, k. ú. K. evidovaných pozemkov parcel KN-C: č. XXXX/X a č. XXXX/X a pôvodne evidovanú parcelu KN-C č. XXXX s časťami toho času (po zmene evidovanej pod položkou výkazu zmien XX/XXXX vykonanej na základe žiadosti o zápis geometrického plánu č. XX/XXXX - G. XXXX/XXXX) v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, k. ú. K. evidovaných pozemkov parcel KN-C: č. XXXX/X, č. XXXX/2 a s toho času v katastri nehnuteľnosti na LV č. XXX, k. ú. K. evidovaným pozemkom parcelou č. XXXX.

40. Z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca vedeného pod spis. zn. 8C/206/1999 súd zistil:

- Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 8C 206/99-121 zo dňa 26.03.2003 návrh navrhovateľov R. V. a J. V. v celom rozsahu zamietol. V odôvodnení rozsudku uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplýva a súd vzal za preukázané, že odporcovia I. a II. manželia G. a H. Č. k svojej domovej nehnuteľnosti súp. č. XXXX v K. od roku 1982 chodili po parcele KN č. XXXX a č. XXXX, sčasti po parcele KN č. XXXX/X, k. ú. K., a to pešo a motorovými vozidlami, teda viac ako 10 rokov prístupovú cestu užívajú ako prechod k svojej domovej nehnuteľnosti. Teda odporcovia viac ako 10 rokov vykonávajú právo spočívajúce v prechádzaní pešo a motorovými vozidlami po spornom pozemku, teda výkonom práva, a to vydržaním získali právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Keďže toto právo vykonávali viac ako 10 rokov, započali s výkonom práva v roku 1982, získali uplynutím 10-ročnej lehoty, t. j. do roku 1992 právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Vecné bremeno spočíva v tom, že sú oprávnení po sporných parcelách chodiť pešo a motorovými vozidlami. Výkon práva obmedzuje navrhovateľov - manželov R. a J. V. - ako vlastníka nehnuteľnosti tak, že sú povinní tento prechod strpieť.

- Navrhovatelia R. a J. V. voči rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie (č. I. 124 a 125 pripojeného spisu), ktoré odôvodnili medzi iným aj skutkovým tvrdením, že je pravdou, že odporcovia po ich nehnuteľnosti chodili, ale tento výkon práva len trpeli a vždy očakávali, že dôjde k naplneniu sľubu a zámeru odporcov, ktorí už pred výstavbou domu si k tomuto zabezpečili prístup, a to nie po nehnuteľnosti navrhovateľov, ale po odporcom patriacej parcele KN č. XXXX, ktorú im previedla matka navrhovateľky I. a odporkyne I. To je potvrdené aj jej čestným vyhlásením zo dňa 16.03.1998. S prihladením na tú skutočnosť, že odporcovia mali ešte pred započatím výstavby rodinného domu zabezpečený prístup, v stavebnom konaní nemali výhradu voči tomu, aby si v ich susedstve postavili rodinný dom a takto im bolo vydané aj stavebné povolenie a rozhodnutie o umiestnení stavby. To, že odporcovia užívali nehnuteľnosť navrhovateľov parc. KN č. XXXX na prístup k svojej nehnuteľnosti, bolo len z dôvodu, kým si dobudujú svoju prístupovú cestu.

- Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 23Co 249/03-137 zo dňa 27.01.2004 rozhodol o odvolaní navrhovateľov tak, že rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 8C 206/99-121 zo dňa 26.03.2003 potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v prejednávanej veci bolo nepochybne skutkovo zistené, že pokiaľ išlo o posúdenie možnosti nadobudnutia vydržania práva prechodu k „prístupovej ceste“ k rodinnému domu odporcov, nesporným bolo, že navrhovateľ II. a odporca II. (J. V. a H. Č.) v roku 1982 túto cestu stavali spoločne, svojpomocne, podieľajúc sa nielen na samotnej stavbe, ale i na materiálnom zabezpečení (každý zháňal nejaký materiál) vybudovania tejto cesty, a teda správne okresný súd ustálil,

že zo strany odporcov, ktorý predmetný svoj dom postavili a navrhovatelia sa im v stavebnom konaní k stavbe tohto domu vyjadrili so súhlasom prechodu cez ich pozemky, následne na čo bola spoločne vybudovaná prístupová cesta, že i odporcovia ako oprávnení a vedomí si takéhoto práva prechodu nadobudli toto právo vydržaním tak, ako uviedol v dôvodoch svojho rozhodnutia. Ďalej odvolací súd uviedol, že navyš nepochybne pred odvolacím súdom navrhovateľ II. uviedol, že spoločne s odporcami predmetnú prístupovú cestu budoval (nešlo teda o nejaké vybudovanie samovoľne odporcami tejto prístupovej cesty, navrhovatelia neboli „trpnými prihladateľmi“, ale sa spolu podieľali na jej vybudovaní), a teda nemohol krajský súd zo zisteného skutkového stavu, ktorý i v odvolacom konaní napadnutý nebol, vyvodit iný právny záver, než urobil okresný súd, a preto rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

41. Z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina vedeného pod spis. zn. 25C/169/2010 súd zistil:

- Okresný súd Žilina uznesením č. k. 2C/85/2008-257 zo dňa 14.04.2010 (na č. I. 3 pripojeného spisu) v právnej veci navrhovateľky G. Č. proti odporcom: I. V. Q., II. U. Q. a III. R. J. V., o neplatnosť notárskej zápisnice rozhodol o vylúčení vzájomného návrhu odporcov I. a II., podľa ktorého títo žiadali určiť, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. K., ako parcely KN-C: č. XXXX/X - orná pôda o výmere 721 m², č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 79 m², č. XXXX - orná pôda o výmere 206 m² a č. XXXX - orná pôda o výmere 132 m² a aby bolo zakázané navrhovateľke chodiť pešo a motorovým vozidlom po parcelách KN-C: č. XXXX a č. XXXX, k. ú. K. a aby bola navrhovateľka povinná odstrániť z týchto parciel okrasné kríky a dreviny (skalky) a tieto parcely nekosiť a nevenčiť na nich psa a aby z parcely KN-C č. XXXX odstránila kovovú bránu, všetko v lehote 5 dní od právoplatnosti rozsudku, na samostatné konanie.

- V konaní vedenom Okresným súdom Žilina pod spis. zn. 2C/85/2008 podali odporcovia I. V. Q. a II. U. Q. vyjadrenie a vzájomný návrh zo dňa 26.06.2008 (na č. I. 6 pripojeného spisu), v ktorom medzi iným uviedli, že navrhovateľka G. Č. nemá žiadne právo prechádzať ani cez parcelu KN-C č. XXXX a ani cez parcelu KN-C č. XXXX, k. ú. K., ani cez žiadnu inú parcelu. Je však pravda, že majú s navrhovateľkou problémy so spoločným prechodom k jej a ich domu, pretože navrhovateľka si osvojuje právo rozhodovať, kto čo vlastní, kto čo môže alebo nemôže, ba aj to, kto čo musí a ako to musí, podľa jej momentálnej nálady robiť, alebo nerobiť. V tomto podaní tak vzniesli odporcovia I. a II. vzájomný návrh, ktorým sa medzi iným domáhali aj toho, aby súd zakázal navrhovateľke G. Č. akýmkoľvek spôsobom rušiť ich vlastnícke právo k parcele KN-C: č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX a č. XXXX, k. ú. K. a aby odstránila z parcely KN-C č. č. XXXX, k. ú. K. kovovú bránu ňou postavenú bez stavebného povolenia a akéhokoľvek právneho titulu alebo súhlasu vlastníkov pozemku, pretože táto brána nemá čo na cudzom pozemku bez súhlasu jeho majiteľa stáť a navyše brániť vlastníkom v riadnom užívaní ich vlastníctva.

- V konaní vedenom Okresným súdom Žilina pod spis. zn. 2C/85/2008 podali odporcovia I. V. Q. a II. U. Q. podanie zo dňa 07.10.2008 označené ako doplnenie vzájomného návrhu (na č. I. 12 pripojeného spisu), ktorým sa medzi iným domáhali, aby súd zakázal navrhovateľke G. Č. chodiť či peši alebo motorovým vozidlom po parcele KN-C: č. XXXX a č. XXXX, k. ú. K., ako aj odstrániť okrasné kríky a dreviny (skalky), tieto parcely nekosiť a nevenčiť na nich psa a z ich parcely KN-C č. XXXX odstrániť kovovú bránu, ktorá je v ich vlastníctve.

42. Podľa ust. § 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), proti tomu, kto právo ohrozí alebo poruší, možno sa domáhať ochrany u orgánu, ktorý je na to povolaný. Ak nie je v zákone ustanovené niečo iné, je týmto orgánom súd.

43. Podľa ust. § 151n ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

44. Podľa ust. § 151o ods. 1 veta druhá OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne.

45. Podľa ust. § 159 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016, doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný.

46. Podľa ust. § 159 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016, výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

47. Podľa ust. § 159 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016, len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

48. Na tomto mieste súd (viazaný podľa ust. § 243i ods. 2 v spojení s ust. § 243d ods. 1 O.s.p. vysloveným právnym názorom Najvyššieho súdu SR v uznesení č. k. 3MCdo/8/2013-306 zo dňa 03.04.2014) považuje za potrebné zdôrazniť časť odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR ako

súdu v prejednávanej veci dovolacieho č. k. 3MCdo/8/2013-306 zo dňa 03.04.2014, že právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na plnenie, vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej voči návrhu na určenie právneho vzťahu alebo práva, ak otázka, či tu právny vzťah je, či nie je (resp. či tu právo je, alebo nie je) bola (musela byť) posúdená pri rozhodovaní o návrhu na plnenie z toho istého právneho vzťahu alebo práva. Účinky právoplatného rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8C 203/99-121 zo dňa 26.03.2003 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline spis. zn. 23Co 249/03 zo dňa 27.01.2004 sa vzťahujú aj na preskúmanú vec. Ide totiž o prípad, kedy právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na plnenie (i keď zamietajúcim výrokom), vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej voči návrhu na určenie právneho vzťahu alebo práva, lebo otázka, či tu právo je, alebo nie je, bola už (i keď len ako prejudiciálna) posúdená pri rozhodovaní o návrhu na plnenie z toho istého právneho vzťahu. S poukazom na vyslovený právny názor dovolacieho súdu a súčasne vychádzajúc zo znenia cit. ust. § 159 ods. 2 a 3 O.s.p., mal za to, že účinky právoplatného rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8C 203/99-121 zo dňa 26.03.2003 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 23Co 249/03-137 zo dňa 27.01.2004 sú záväzné aj pre súd v prejednávanej veci a súd tak z týchto vychádzal, konštatujúc, že navrhovateľke patrí právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 151n ods. 1 OZ) spočívajúcemu v práve prechodu peši, motorovými vozidlami a inými dopravnými prostriedkami cez celý pozemok (pôvodne v katastri nehnuteľností evidovaný ako) parcela KN-C č. XXXX - orná pôda o výmere 206 m² a pozemok (pôvodne v katastri nehnuteľností evidovaný ako) parcela KN-C č. XXXX - orná pôda o výmere 132 m², k. ú. K. po celej dĺžke a po celej šírke na nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. K., a to na pozemky evidované v katastri nehnuteľností ako parcela KN-C č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 80 m², parcela KN-C č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría výmere 136 m², parcela KN-C č. XXXX - orná pôda výmere 98 m², parcela KN-C č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría výmere 389 m², parcela KN-C č. XXXX - orná pôda o výmere 232 m² a k rodinnému domu č. súp. XXXX postavenému na parcele KN-C č. XXXX. Toto právo nadobudla navrhovateľka vydržaním (§ 151o ods. 1 veta druhá v spojení s ust. § 134 OZ).

49. Podľa právneho názoru vysloveného v stanovisku Najvyššieho súdu SSR Cpj 67/84 zo dňa 23.05.1985 publikovaného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov pod publikačným č. R 37/1985 od návrhov na určenie existencie vecného bremena alebo od návrhov na obmedzenie, prípadne zrušenie vecného bremena, ktoré môžu úspešne podať len subjekty práv a povinností z vecného bremena, či už na strane povinného alebo oprávneného, treba odlišovať návrhy, v ktorých sa navrhovatelia dožadujú ochrany práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. V druhom z uvádzaných prípadov môžu návrh úspešne podať nielen vlastníci, prípadne osobní užívatelia, ale aj tí, ktorí svoje právo užívať nehnuteľnosť, s ktorou je spojené právo z vecného bremena, odvodzujú od subjektov tohto práva. Ochrana ich práv vyplýva zo všeobecného ustanovenia § 4 OZ, ktoré zásadne zabezpečuje možnosti súdnej ochrany všade tam, kde je v občianskoprávných vzťahoch ohrozené alebo narušené právo. Predmetom tejto ochrany sú nepochybne aj práva zodpovedajúce vecným bremenám.

50. Pokiaľ ide o návrh navrhovateľky v časti (ktorá ostala predmetom konania po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR - uznesení č. k. 3MCdo/8/2013-306 zo dňa 03.04.2014), ktorou sa navrhovateľka domáhala uloženia povinnosti odporcom I. a II., aby strpeli výkon jej práva prechodu peši a prejazdu motorovými vozidlami a inými dopravnými prostriedkami cez pozemky nachádzajúce sa v k. ú. K. evidované v katastri nehnuteľností na LV č. XXX ako (pôvodne) parcely KNC: č. XXXX - orná pôda o výmere 206 m² a č. XXXX - orná pôda o výmere 132 m², a to po celej dĺžke a po celej šírke týchto pozemkov na pozemky nachádzajúce sa v k. ú. K. evidované v katastri nehnuteľností na LV č. XXX ako parcely KN-C: č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 136 m², č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 80 m², č. XXXX - orná pôda o výmere 98 m², č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 389 m² a č. XXXX - orná pôda o výmere 232 m² a k stavbe nachádzajúcej sa v katastrálnom území K. evidovanej v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX ako rodinný dom súp. č. XXXX postavený na parcele KN-C č. XXXX, súd návrh v tejto časti posúdil ako návrh podľa vyššie cit. ust. § 4 OZ, teda ako návrh na ochranu práva navrhovateľky zodpovedajúceho vecnému bremenu (ako toto právo bolo konštatované v odseku č. odôvodnenia tohto rozsudku) proti odporcom I. a II., z ktorých strany dochádza k ohrozeniu (porušeniu) tohto práva navrhovateľky. Navrhovateľka v samotnom návrhu na začatie konania uviedla, že ako nadobudli odporcovia I. a II. dom súp. č. XXX, k. ú. K., došlo k viacerým roztržkám, pričom odporcovia I. a II. jej zabráňujú chodiť pešo, ako aj motorovými vozidlami po pozemkoch parcelách KN-C: č. XXXXX a č. XXXX s odôvodnením, že tieto pozemky sú ich vlastníctvom.

51. Súd sa tak zaoberal otázkou, či zo strany odporcov je aspoň dôvodná obava z ohrozenia vyššie konštatovaného práva navrhovateľky zodpovedajúceho vecnému bremenu, pričom dospel k záveru, že takáto hrozba v danom prípade existuje. Odporcovia I. a II. už vo svojom vyjadrení k návrhu

na začatie konania zo dňa 06.09.2010 a jeho doplnení zo dňa 29.04.2011 namietali, že (pôvodne) pozemky parcele KN-C č. XXXX a č. XXXX, k. ú. K. sú ich vlastníctvom a na LV č. XXX, na ktorom sú tieto pozemky v katastri nehnuteľností evidované, nie je v časti C LV zapísaná žiadna ťarcha vo forme práva navrhovateľky zodpovedajúceho vecnému bremenu. Nesúhlas odporcov I. a II. s výkonom vyššie konštatovaného práva navrhovateľky zodpovedajúceho vecnému bremenu odporcovia I. a II. výslovne deklarovali vzájomným návrhom v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 2C/85/2008, ktorým sa medzi iným domáhali (a aj toho času domáhajú, keďže konanie vedené o tomto vzájomnom návrhu odporcov I. a II. Okresným súdom Žilina pod spis. zn. 25C/169/2010 je uznesením č. k. 25C/169/2010-276 zo dňa 12.08.2014 prerušené práve do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v konaní Okresného súdu Žilina vedenom pod spis. zn. 6C/153/2014, t. j. v konaní o prejednávanej veci) toho, aby súd zakázal navrhovateľke chodiť či peši alebo motorovým vozidlom po parcele KN-C: č. XXXX a č. XXXX, k. ú. K.. Odporcovia I. a II. sa tak domáhajú súdneho zákazu výkonu vyššie konštatovaného práva navrhovateľky zodpovedajúceho vecnému bremenu. Zároveň možno konštatovať, že medzi stranami sporu existujú dlhotrvajúce nezhody v užívaní sporných pozemkov, pôvodne evidovaných v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, k. ú. Nesluša ako parcely KNC: č. XXXX - orná pôda o výmere 206 m² a č. XXXX - orná pôda o výmere 132 m², ktorá skutočnosť vyplýva už len zo samotných podaní a vyjadrení strán sporu. Za týchto okolností teda súd dospel k záveru, že v danom prípade je tu prítomná hrozba porušenia vyššie konštatovaného práva navrhovateľky zodpovedajúceho vecnému bremenu, pričom toto ohrozenie už len samo o sebe postačuje pre rozhodnutie súdu na ochranu práva navrhovateľky podľa cit. ust. § 4 OZ, a to spôsobom, ktorého sa navrhovateľka domáhala, t. j. uložením povinnosti odporcom toto jej právo strpieť. Preto súd návrhu navrhovateľky v tejto jeho časti ako dôvodnému vyhovel.

52. Vzhľadom k tomu, že počas konania došlo k zmene geometrického a polohového určenia dotknutých pozemkov vo vlastníctve odporcov I. a II. pôvodne evidovaných v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, k. ú. K. ako parcely KNC: č. XXXX - orná pôda o výmere 206 m² a č. XXXX - orná pôda o výmere 132 m², a to na základe zmeny pod položkou výkazov zmien č. XX/XX zapísanej v katastri nehnuteľností záznamom č. G. XXXX/XXXX podľa geometrického plánu č. XXXXXXXX-XX/XXXX vyhotoveného dňa 14.07.2011 Štefanom Mihaldom, autorizačne overeného dňa 15.07.2011 Ing. Dušanom Húšťavom a úradne overeného dňa 03.08.2011 Správou katastra Kysucké Nové Mesto pod č. XXX/XX, a to tak, že tieto boli zlúčené s inými pozemkami evidovanými na LV č. XXX (ako parcely KN-C: č. XXXX/X - orná pôda o výmere 721 m², č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 79 m²) a znova rozdelené na pozemky toho času v katastri nehnuteľností na LV č. XXX evidované ako parcely KN-C: č. XXXX/X - orná pôda o výmere 522 m², č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 89 m², č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 113 m², č. XXXX/X - orná pôda o výmere 96 m², č. XXXX/X - orná pôda o výmere 129 m², č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 180 m², č. XXXX - orná pôda o výmere 9 m², súd v konaní v zmysle ust. § 127 ods. 1 O.s.p. znalca z odboru geodézie a kartografie, odvetvia geodézia, kartografia a fotogrametria Ing. Jozefa Polku, ktorému uložil úlohu zidentifikovať pozemky pôvodne evidované v katastri nehnuteľností na LV č. XXX ako parcely KNC: č. XXXX - orná pôda o výmere 206 m² a č. XXXX - orná pôda o výmere 132 m² so súčasným stavom katastra nehnuteľností. Súdom ustanovený znalec Ing. Jozef Polka znaleckým posudkom č. XX/XXXX zo dňa 25.10.2015 a ním dňa 17.10.2015 vypracovaným a autorizačne overeným geometrickým plánom č. 6C/153/2014-20/2015 úradne overeným dňa 05.11.2015 Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, katastrálnym odborom pod č. XXX/XX, identifikoval pôvodne (do zmeny evidovanej pod položkou výkazu zmien XX/XXXX vykonanej na základe žiadosti o zápis geometrického plánu č. XX/XXXX - G. XXXX/XXXX) v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, k. ú. K. evidované pozemky parcely KN-C: č. XXXX - orná pôda o výmere 206 m², č. XXXX - orná pôda o výmere 132 m², a to pôvodne evidovanú parcelu KN-C č. XXXX s časťami toho času (po zmene evidovanej pod položkou výkazu zmien XX/XXXX vykonanej na základe žiadosti o zápis geometrického plánu č. XX/XXXX - G. XXXX/XXXX) v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, k. ú. K. evidovaných pozemkov parcel KN-C: č. XXXX/X a č. XXXX/X a pôvodne evidovanú parcelu KN-C č. XXXX s časťami toho času (po zmene evidovanej pod položkou výkazu zmien XX/XXXX vykonanej na základe žiadosti o zápis geometrického plánu č. XX/XXXX - G. XXXX/XXXX) v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, k. ú. K. evidovaných pozemkov parcel KN-C: č. XXXX/X, č. XXXX/X a s toho času v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, k. ú. K. evidovaným pozemkom parcelou č. XXXX. Súd tak z tohto dôvodu, aby výrok rozsudku, ktorým vyhovel návrhu navrhovateľky v časti označenej v odseku č. 1 odôvodnenia tohto rozsudku pod písm. b), zodpovedal súčasnému stavu katastra nehnuteľností, vymedzil plochu pozemkov vo vlastníctve odporcov I. II. zaťažených vyššie konštatovaným právom navrhovateľky zodpovedajúcim vecnému bremenu prostredníctvom geometrického plánu č. č. 6C/153/2014-20/2015 znalca Ing. Jozefa Polku, ako

je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, pričom súčasne tento geometrický plán sa stal neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku.

53. Pre úplnosť dôvodov tohto rozsudku súd považuje za potrebné sa vyjadriť k námietkam, ktoré vzniesla navrhovateľka vo svojom vyjadrení zo dňa 14.03.2016 a zo dňa 14.06.2016 k vykonanému dokazovaniu znalcom Ing. Jozefom Polkom v prejednávanej veci. Pokiaľ navrhovateľka namietala, že jej nebolo doručené uznesenie č. k. 6C/153/2014-395 zo dňa 15.04.2015, súd konštatuje, že toto rozhodnutie bolo doručené (vtedajšiemu) právnenému zástupcovi navrhovateľky JUDr. Petrovi Belicovi, advokátovi dňa 08.03.2016 (doručenka na č. l. 449 rub spisu), pričom zo strany navrhovateľky nebola vznesená námietka zaujatosti voči ustanovenému znalcovi Ing. Jozefovi Polkovi. Aj keď predmetné uznesenie č. k. 6C/153/2014-395 zo dňa 15.04.2015 bolo doručené právnenému zástupcovi navrhovateľky až dňa 08.03.2016 (z dôvodu, že pôvodne bolo nedopatrením uznesenie doručené náhradným spôsobom podľa ust. § 47 ods. 2 O.s.p. H. Č., avšak nie manželovi navrhovateľky - jej splnomocnenému zástupcovi, ale jej synovi nar. v roku 1978 - viď doručka na č. l. 403 spisu), t. j. po podaní znaleckého úkonu súdom ustanoveného znalca Ing. Jozefa Polku, súd poukazuje na to, že o ustanovení znalca navrhovateľka mala vedomosť, a to vzhľadom k tomu, že jej (toho času) splnomocnený zástupca - manžel H. Č. nahliadol dňa 12.05.2015 do spisu a vyhotovil si fotokópiu medzi iným aj uznesenia č. k. 6C/153/2014-395 zo dňa 15.04.2015 (viď úradný záznam na č. l. 402 spisu). Odhliadnuc od problematiky doručenia predmetného uznesenia navrhovateľke, možno konštatovať, že znalec Ing. Jozef Polka podal v konaní znalecký posudok č. 20/2015 zo dňa 25.10.2015 a vypracoval s týmto znaleckým úkonom aj geometrický plán č. 6C/153/2014-20/2015, ktorý bol úradne overený dňa 05.11.2015 Okresným úradom Kysucké Nové Mesto, katastrálnym odborom pod č. XXX/XX. Súd tak mal tento dôkaz v konaní k dispozícii a nemal dôvod tento dôkaz opomenúť, keďže práve na základe tohto dôkazu (keďže navrhovateľka neprodukovala v tomto smere iný dôkaz) mohlo byť vo veci kladne rozhodnuté o návrhu navrhovateľky na začatie konania v rozsahu jeho časti označenej v odseku č. 1 odôvodnenia tohto rozsudku pod písm. b), a to vzhľadom k tomu, že ak by súd do výroku rozsudku poňal dotknuté pozemky vo vlastníctve odporcov I. a II. s geometrickým a polohovým určením zodpovedajúcim údajom katastra nehnuteľností do zmeny evidovanej pod položkou výkazu zmien XX/XXXX vykonanej na základe žiadosti o zápis geometrického plánu č. XX/XXXX - G. XXXX/XXXX (teda, ak by vo výroku rozsudku tieto dotknuté pozemky vo vlastníctve odporcov vymedzil pôvodne evidovanými parcelami KN-C č. XXXX - orná pôda o výmere 206 m² a č. XXXX - orná pôda o výmere 132 m²), rozsudok by v takejto podobe jeho výroku bol nevykonateľný. Pokiaľ tak v ďalšom navrhovateľka vzniesla vo svojom vyjadrení zo dňa 14.03.2016 námietky k samotnému znaleckému posudku znalca Ing. Jozefa Polku č. 20/2015 a postupu znalca pri splnení jemu uloženej znaleckej úlohy, tieto námietky neboli nijako konkrétne vo vzťahu k samotnému znaleckému záveru uvedenému v znaleckom posudku č. 20/2015 a ani k znalcom vyhotovenému geometrickému plánu č. 6C/153/2014-20/2015, len vo všeobecnosti namietala, že znalecký posudok je nezákonný a je v rozpore sa daným stavom nehnuteľností parciel KN: č. XXXX a č. XXXX, k. ú. K.. Napokon navrhovateľka namietala, že z uvedených dôvodov nesúhlasí s preplatením sumy 403,- eur znalcovi za vypracovanie znaleckého posudku. Túto námietku vo vzťahu k tomuto dôkazu, ako aj rozhodnutiu vo veci, súd považoval za irelevantnú, keďže sa týka trov konania, o ktorých súd v tomto rozsudku vecne nerozhodoval tak, ako to vyplýva z nižšie uvedeného.

54. Podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

55. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p. s poukazom na zložitost' veci spočívajúcu vo väčšom počte účastníkov konania, ako aj vo väčšom počte pôvodne navrhovateľkou návrhom na začatie konania uplatňovaných nárokov, a to tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).